

COLLEGE VAN TOEZICHT VAN DE NEDERLANDSE VERENIGING VAN PEDAGOGEN EN ONDERWIJSKUNDIGEN

17-04 Uitspraak van het College van Toezicht van de Nederlandse Vereniging van pedagogen en Onderwijskundigen (hierna: de NVO) inzake het klachtschrift van mevrouw X (hierna: klaagster) jegens mevrouw Y (hierna: verweerster)

Samenstelling van het College van Toezicht van de NVO

Leden hoorcommissie: mw. mr. drs. L.C. Mulder (voorzitter), mw. drs. M. Kroon en de heer drs. J.C.A.M. Meijs.

Overige leden: mw. drs. C.E.H.M. Backhuijs-Raijmakers, mevrouw drs. C.P. Dijkstra, de heer dr. F.C.P. van der Horst en mevrouw drs. N. Rombout-Van Wamelen.

Ambtelijk secretaris: mevrouw mr. J. Siemons

Het College van Toezicht (hierna: het College) heeft het volgende overwogen en beslist:

1. Verloop van de procedure en ontvankelijkheid

Op 5 september 2017 ontvangt het College een via de e-mail verzonden klachtschrift van 5 september 2017 van klaagster. Op 11 september 2017 ontvangt het College aanvullende informatie van klaagster. De klacht is daarmee op 11 september 2017 volledig. Het College verklaart het klachtschrift op 25 september 2017 ontvankelijk.

Bij brief van 25 september 2017 verzoekt het College aan verweerster om binnen vier weken een verweerschrift in te dienen. Het College ontvangt het verweerschrift, gedateerd 18 oktober 2017, op 23 oktober 2017.

Bij brief gedateerd 31 oktober 2017 verstrekt klaagster aanvullende informatie aan het College.

Het College besluit vervolgens om een hoorzitting te houden. De hoorzitting vindt plaats op 14 december 2017. Van de hoorzitting is een verslag opgesteld. Het concept-verslag is op 19 december 2017 naar partijen gezonden ter controle op feitelijke onjuistheden. De reactie van verweerster was aanleiding om het verslag op een aantal punten aan te passen. Klaagster reageerde niet binnen de gestelde termijn op het verslag. Het College stelde het verslag op 11 januari 2018 definitief vast. Een kopie van het definitieve verslag is als bijlage bij deze uitspraak gevoegd.

2. De feiten

Op grond van de stukken en van hetgeen ter zitting heeft plaatsgevonden, kan van het volgende worden uitgegaan.

1. Klaagster meldde zich op 21 maart 2017 telefonisch bij de praktijk waar verweerster werkzaam is (hierna 'de Praktijk') om een afspraak te maken voor een intakegesprek voor haar vijfjarige zoon. Zij was in het bezit van een verwijzing van haar huisarts. Een medewerkster van de Praktijk mailde diezelfde dag het aanmeldingsformulier naar klaagster.

2. Bij e-mail van 8 mei 2017 zond klaagster het aanmeldingsformulier naar de Praktijk. In deze mail schreef zij, voor zover hier van belang, het volgende:

'Mijn zoontje heeft in eerste instantie hulp nodig bij het eten.

Als tweede punt is erbij gekomen dat de vader van (...) en ik gaan scheiden, wat alles nog moeilijker maakt voor mijn zoontje. Hij is hierbij getuige geweest van huiselijk geweld. Hij heeft moeite om alles een plaatsje te geven.'

3. Op 12 mei 2017 vond een telefonische intake plaats met klagster. Klagster deelde mee als enig wettelijk vertegenwoordiger naar het geplande intakegesprek te komen met als reden dat er sprake was geweest van huiselijk geweld tussen haar en de vader van haar zoon.

4. Op 1 juni 2017 had het intakegesprek plaats met verweerster. Klagster kwam met haar zoon. Haar zoon was niet bij het volledige gesprek aanwezig. De vader was niet aanwezig. In de rapportage die verweerster opstelde naar aanleiding van het gesprek en die is opgenomen in het dossier van de zoon, noteerde verweerster -voor zover hier van belang- het volgende:

'Korte omschrijving: intakegesprek d.d. 1 juni (...)

(initialen verweerster) uitleg werkwijze dat indien er huiselijk geweld is veilig thuis ingeschakeld moet worden. Moeder geeft aan dat veilig thuis er al bij betrokken is (...). Ook het kernteam is erbij betrokken.

(initialen verweerster) heeft mondelinge toestemming van moeder om contact op te nemen met het kernteam voor overleg (...).'

5. Verweerster had op 15 juni 2017 telefonisch contact met een medewerkster van het Kernteam van de gemeente Z (hierna 'het Kernteam').

6. Kort daarna pleegde verweerster overleg met de praktijkhouder van de Praktijk.

7. Verweerster had op 21 juni 2017 opnieuw telefonisch contact met de medewerkster van het Kernteam.

8. Verweerster zond op 4 juli 2017 een rapporterende brief naar de huisarts van klagster.

9. Klagster diende op 24 juli 2017 een klacht in bij de Praktijk over het handelen van verweerster.

10. Op 22 augustus 2017 voerde klagster in het kader van de behandeling van de klacht een gesprek met de praktijkhouder/praktijkhouder van de Praktijk.

11. Op 22 augustus 2017 ging een brief van verweerster en de praktijkhouder naar de huisarts van klagster met de mededeling dat de rapportage over de zoon nietig was verklaard. Eveneens op 22 augustus 2017 zonden zij een brief aan de huisarts waarin gemotiveerd werd bericht dat de behandeling van de zoon van klagster was beëindigd.

12. De praktijkhouder zond op 14 september 2017 een brief met toelichting aan het Kernteam waarin stond dat de behandeling van de zoon van klagster was beëindigd.

3. Het standpunt van klagster en de klachten

De klacht houdt in, zakelijk weergegeven, dat verweerster in strijd heeft gehandeld met de beroepscode van de NVO zoals deze op 1 januari 2017 in werking is getreden.

Klagster heeft de volgende klachten over verweerster:

a. na het intakegesprek op 1 juni 2017 nam verweerster zonder toestemming van klagster contact op met het Kernteam en wisselde gegevens uit over het gezin. Verweerster verklaarde dat klagster hiervoor mondeling toestemming had gegeven. Klagster had hiervoor echter nooit toestemming gegeven;

b. na het intakegesprek op 1 juni 2017 stelde verweerster een rapportage op die zij zonder toestemming of controle van klagster naar de huisarts van klagster stuurde. In deze rapportage

deed verweerster acht uitspraken die alle waren gebaseerd op aannames. Klagster en haar huisarts herkennen deze aannames niet;

c. verweerster zei vervolgens in een telefoongesprek tegen klagster dat zij de rapportage aan de huisarts via haar huisarts kon krijgen. Telefonisch wilde verweerster haar vragen niet beantwoorden;

d. verweerster stelde ten onrechte haar ex-echtgenoot niet op de hoogte van het feit dat zij gegevens over het gezin en de zoon van klagster aan het Kernteam had doorgegeven.

Met bovenstaande handelwijze had verweerster van het leven van klagster een puinhoop gemaakt.

4. Het standpunt van verweerster

Verweerster heeft de klacht gemotiveerd betwist en voert daartoe -zakelijk weergegeven- het volgende aan:

Op 12 mei 2017 nam klagster telefonisch contact op met het secretariaat van de Praktijk. Zij deelde toen mee alleen (zonder haar zoon) met verweerster te willen praten over de juiste aanpak van haar zoon. Zij deelde tevens mee dat haar zoon onlangs had meegemaakt dat zijn vader haar had geslagen.

Bij het intakegesprek op 1 juni 2017 sprak verweerster ongeveer 15 minuten met klagster en haar zoon gezamenlijk. Daarna sprak zij met klagster alleen. Aan het einde van het gesprek, dat ongeveer een uur duurde, werd afgesproken dat verweerster zou overleggen met het Kernteam over de veiligheid van het gezin en de zoon. Verweerster stelt mondelinge toestemming te hebben gekregen voor overleg met het Kernteam over de veiligheid van dit gezin en de zoon van klagster. Zij verwijst daarbij naar de Meldcode huiselijk geweld en kindermishandeling. Van deze mondelinge toestemming maakte zij aantekening in het dossier van de zoon. Verweerster zou ook met de praktijkhouder van de Praktijk overleggen zodat daarna een plan van aanpak kon worden gemaakt voor de zoon.

Op 21 juni 2017 had verweerster telefonisch contact met klagster om een nieuwe afspraak te plannen om het vervolgtraject te bespreken. Klagster wilde meer informatie via de telefoon. Verweerster stelde voor om de specialistische GGZ in te schakelen voor langdurige hulpverlening. Dit in verband met de complexe problematiek en het te zware profiel voor de Generalistische Basis-GGZ. Klagster deelde mee hier geen gebruik van te willen maken omdat het goed ging met haar zoon. Zij zag af van verdere hulpverlening. Verweerster deelde mee het zorgtraject te zullen sluiten met een zogenoemde huisartsenbrief. Zij deelde mee wat zij hierin zou vermelden. Tevens gaf zij aan telefonisch aan het Kernteam door te geven dat het zorgtraject zou worden gesloten bij de Praktijk. Klagster stemde hier mondeling mee in.

Op 12 juli 2017 nam klagster telefonisch contact op met verweerster. Zij deelde mee geen toestemming te hebben gegeven voor overleg met het Kernteam. Verweerster deelde daarop mee dat klagster die toestemming tijdens het intakegesprek wel had gegeven. In dit gesprek besprak verweerster ook de huisartsenbrief met klagster.

Op 22 juli 2017 zocht klagster telefonisch contact met verweerster over de rapportage aan de huisarts. Verweerster pakte toen de rapportage erbij en besprak deze met klagster. Klagster had ook nog wat andere vragen. Daarop was verweerster ingegaan. Zij zei tegen klagster dat zij altijd de Praktijk mocht bellen als ze vragen had of een afspraak wilde maken.

Verweerster weet niet op welke acht aannames in de rapportage klagster doelt. Met klagster was op 22 augustus 2017 besproken dat de eerste rapportage aan de huisarts nietig zou worden verklaard. Dit is ook gebeurd. Tevens is op 22 augustus 2017 een nieuwe rapportage opgesteld aan

de huisarts over de beëindiging van de behandeling van de zoon. Klaagster was hiermee akkoord gegaan.

Tijdens de telefoongesprekken die verweerster voerde met het Kernteam zijn geen specifieke gegevens uitgewisseld over de zoon. Zij had contact opgenomen met het Kernteam vanwege de veiligheid van de zoon en het gezin.

Verweerster betreurt het dat klaagster zich onvoldoende gehoord voelt. Zij handelde steeds naar eer en geweten.

5. Juridisch kader

Op het handelen van verweerster is de Beroepscode 2017 van de NVO van toepassing die op 1 januari 2017 in werking is getreden.

Artikel 6 van de Beroepscode 2017 bepaalt -voor zover hier van belang- het volgende:

‘Indien een cliënt tot 16 jaar twee wettelijke vertegenwoordigers heeft, komt de pedagoog de verplichtingen uit deze beroepscode op gelijke wijze na jegens beide wettelijke vertegenwoordigers. Dat wil zeggen dat de pedagoog:

- aan beide wettelijke vertegenwoordigers toestemming vraagt voordat hij zijn opdracht aangaat; (...).’

Artikel 11 van de Beroepscode 2017 bepaalt -voor zover hier van belang- het volgende:

‘2. Indien de pedagoog meent dat het in het belang van de cliënt is dat informatie over de cliënt wordt gedeeld met een of meer andere personen of instanties, zet de pedagoog zich in om deze informatie door de cliënt zelf te laten doorgeven, dan wel vraagt de pedagoog de cliënt expliciet om toestemming voor het verstrekken van de mondelinge informatie.

3. Voor dat pedagoog om toestemming vraagt, legt hij de cliënt uit waarom hij informatie wil verstrekken, aan wie hij deze informatie wil geven en om welke informatie het gaat. Pas nadat hij de cliënt op deze wijze heeft geïnformeerd, vraagt de pedagoog de cliënt om toestemming.

4. (...) Indien de cliënt zijn toestemming mondeling geeft, maakt de pedagoog een aantekening daarvan in het dossier waaruit blijkt wie, wanneer, voor welke informatieverstrekking toestemming heeft gegeven.’

6. De beoordeling van de klacht

Het College overweegt als volgt.

Het College wijst er allereerst op dat het bij de tuchtrechtelijke toetsing van professioneel handelen er niet om gaat of dat handelen beter had gekund, maar om het geven van een antwoord op de vraag of de pedagoog bij het beroepsmatig handelen is gebleven binnen de grenzen van een redelijk bekwame beroepsuitoefening, rekening houdend met de stand van de wetenschap ten tijde van het klachtwaardig handelen en met hetgeen toen in de beroepsgroep ter zake als norm of standaard was aanvaard.

- a. De eerste klacht is dat verweerster zonder toestemming van klaagster contact opnam met het Kernteam na het intakegesprek op 1 juni 2017.

Partijen verschillen van mening over de vraag of klaagster hiervoor al dan niet mondeling toestemming gaf. Klaagster stelt dat dit niet zo is en verweerster verklaart dat dit wel zo is.

Verweerster nam de mondelinge toestemming van klaagster op in de rapportage die zij opstelde kort na het intakegesprek op 1 juni 2017.

Het College stelt vast dat in de periode tussen 21 maart 2017 en 1 juni 2017 sprake is geweest van huiselijk geweld in het gezin van de zoon van klaagster. Klaagster schreef dit zelf in haar e-mail van 8 mei 2017. Bovendien blijkt uit de rapportage van verweerster dat naar aanleiding van dit incident de politie is ingeschakeld die vervolgens conform het protocol Veilig Thuis en het Kernteam inschakelde. Het huiselijk geweld speelde voordat het intakegesprek op 1 juni 2017 plaatsvond.

Voor het College staat voldoende vast dat met klaagster in het intakegesprek op 1 juni 2017 in elk geval is gesproken over de betrokkenheid van het Kernteam en Veilig Thuis bij het gezin. Op basis hiervan kan worden geconcludeerd dat mondelinge instemming van klaagster heeft plaatsgevonden. Op basis van de door verweerster verstrekte rapportage kan het College ook niet anders dan concluderen dat verweerster mocht uitgaan van een door klaagster gegeven mondelinge toestemming om contact op te nemen met het Kernteam. Tijdens de hoorzitting is de veronderstelling door klaagster uitgesproken dat verweerster een bewerkt afschrift van de rapportage aan het College heeft verstrekt. Gelet op de indeling en inhoud van de rapportage ziet het College geen aanleiding hier nader onderzoek naar te doen.

Gelet op het bovenstaande handelde verweerster binnen de grenzen van een redelijk bekwame beroepsuitoefening toen zij in juni 2017 met het Kernteam belde over deze zaak. Verweerster heeft correct gehandeld. De klacht is op dit onderdeel ongegrond.

- b. De tweede klacht betreft de inhoud van de rapportage, zoals neergelegd in de brief van 4 juli 2017, die verweerster na het intakegesprek naar de huisarts van klaagster zond. Naar het oordeel van klaagster bevatte deze uitspraken die op aannames waren gebaseerd en niet overeenkwamen met de feitelijke situatie.

Gebleken is dat de Praktijk de desbetreffende rapportage van verweerster eind augustus 2017 nietig verklaarde. Dit gebeurde in het kader van de door klaagster gestarte interne klachtprocedure bij de Praktijk over het handelen van verweerster. De nietig verklaarde rapportage werd vervangen door een tweede rapportage die de praktijkhouder van de Praktijk eind augustus 2017 zond aan de huisarts van klaagster. Nu de klacht gaat over een inmiddels nietig verklaarde rapportage, treft deze geen doel. De klacht is op dit onderdeel ongegrond.

In algemene zin merkt het College op dat over de inhoud van rapportages geen discussie zou mogen ontstaan. Zorgvuldige formuleringen kunnen dit voorkomen.

- c. De derde klacht van klaagster is dat verweerster haar telefonisch meedeelde dat zij de rapportage via de huisarts kon krijgen. En dat verweerster haar vragen niet telefonisch wilde beantwoorden.

Gebleken is dat verweerster klaagster verwees naar de huisarts voor het opvragen van de rapporterende brief. Hoewel directe toezending aan klaagster van een kopie van de brief wenselijker was geweest, was dit niet noodzakelijk. De rapporterende brief was een afsluitingsbrief van verweerster aan de verwijzer, de huisarts. Verweerster handelde sinds 21 juni 2017 niet meer in de uitoefening van haar beroep richting de zoon van klaagster. In deze context kon verweerster volstaan met een verwijzing naar de huisarts voor het opvragen van de brief. Vast staat dat klaagster de rapporterende brief ook heeft gekregen van haar huisarts. Niet wordt ingezien dat verweerster met deze handelwijze buiten de grenzen is

getreden van een bekwame beroepsuitoefening. Ook dit onderdeel van de klacht is ongegrond.

- d. De vierde klacht is dat verweerster gegevens over het gezin en de zoon van klaagster doorgaf aan het Kernteam zonder dat haar ex-echtgenoot hiervan op de hoogte was.

Klaagster deelde in de aanloop naar het intakegesprek telefonisch mee alleen, dus zonder haar man, naar het gesprek te willen komen vanwege het huiselijk geweld dat daarvoor had plaatsgevonden.

Verweerster verklaarde dat zij op 15 juni 2017 alleen had gebeld met het Kernteam en dat de betrokken medewerkster van het Kernteam haar toen had verteld dat het gezin daar al bekend was. Van het doorgeven van nieuwe gegevens door verweerster was dus geen sprake. Bovendien vonden het intakegesprek op 1 juni 2017 en de daarop volgende contacten met het Kernteam plaats in het kader van een eerste beoordeling van een nieuwe zaak. Een behandeling van de zoon bij de Praktijk is nooit van start gegaan.

Deze omstandigheden rechtvaardigen het besluit van verweerster om de vader/ex-echtgenoot in dit stadium van het dossier niet om toestemming te vragen zoals bedoeld in artikel 6 van de Beroepscode 2017. De opdracht tot behandeling was nog niet verstrekt. Ook dit onderdeel van de klacht is ongegrond.

7. Uitspraak

Het voorgaande overwegende komt het College tot de volgende uitspraak.

De klacht is op alle onderdelen ongegrond.

Aldus gedaan op 11 januari 2018 door het College van Toezicht.

mevrouw mr. drs. L.C. Mulder, voorzitter

mevrouw mr. J. Siemons, ambtelijk secretaris